

ב"ה

כ"א כסלו

'לבש בגדי כהונה'

מצינו במגילת תענית: בעשרים וחד ביה יום הר גריזין, דלא למספד, יום שבקשו הכותים את בית אלקינו מאלכסנדרוס מוקדון [שהיה "מושל בכיפה"^[1], כולל — המושל דארץ ישראל] להחריבו, ואמרו לו, מכור לנו חמשה כורים ארץ בהר המוריה, ונתנה להם.

ובאו והודיעו את שמעון הצדיק, מה עשה, לבש בגדי כהונה ונתעטף בבגדי כהונה [וכפי ששקלא וטריא במסכת יומא^[2] כיצד היה יכול שמעון הצדיק לצאת למדינה כשהוא לבוש בבגדי כהונה, ומסיק שם "עת לעשות לה' הפרו תורתך"^[3], מכיון שהיה זה ענין הכרוך עם פקוח נפש כו'], ויקירי ירושלים עמו.. ופרחי כהונה מקישין בכלי שרת, ואבוקות של אור דולקים לפניהם, כל הלילה כולה, הללו מהלכין מצד זה והללו מהלכין מצד זה.

אמר להם (אלכסנדרוס מוקדון) מי הללו, אמרו לו המסורות, הללו היהודים שמרדו בך.

כיון שהגיעו לאנטיפרס, זרחה להם חמה. הגיעו למשמר הראשון נפגעו זה בזה. אמרו להם מי אתם, אמרו להם אנו אנשי ירושלים ובאנו להקביל פני המלך. כיון שראה אלכסנדרוס מוקדון את שמעון הצדיק — ירד ממרכבתו והשתחוה לו.

אמרו לו מלך גדול כמותך ישתחוה ליהודי זה? אמר להם דיוקנו של זה אני רואה כשאני יורד במלחמה ונוצח. אמר להם למה באתם, אמרו לו, מקום שאנחנו מתפללים עליך ועל מלכותך שלא תחרב יתעוך גוים הללו ותתנו להם?! אמר להם ומי הם הללו, אמרו לו הכותיים שעומדין לפניך. אמר להם הרי הם מסורין בידכם.

מה עשו להם, נקבום בעקביהם ותלאום בזנבי סוסייהם והיו מגררין אותם על הקוצים ועל הברקנים, עד שהגיעו להר גריזין, חרשוהו וזרעוהו וזרעוהו כרשינין, כדרך שביקשו לעשות לבית אלקינו [בהתאם ללשון חכמינו

ז"ל^[4]: "כשזה קם זה נופל", ובאותו יום שעשו להם כך, עשאוהו יום טוב.

וההוראה בזה: כאשר יש צורך לעשות פעולה בדרך הטבע ולהשתדל אצל המלכות בנוגע לצרכיהם של ישראל — ישנם החושבים שכדי להצליח בפעולה זו צריכים להתלבש בבגדים שבהם הולכים בחצר המלכות, להתנהג בגינוני מלכות וכיוצא בזה, ואז יש לו סיכוי לישא חן בעיני המלך למלא את בקשתו.

הנה על זה באה ההוראה מסיפור הנזכר לעיל אודות הנהגתו של שמעון הצדיק: כאשר שמעון הצדיק היה צריך להפגש עם אלכסנדרוס מוקדון כדי להשתדל אצלו עבור בית המקדש — לא חיפש בגדים המתאימים לחצר המלכות, בגדים שלובשים שרי המלך וכיוצא בזה, אלא "לבש בגדי כהונה" — אותם הבגדים שלובש בעת שעובד עבודתו ומתפלל להקב"ה בבית המקדש! ולא רק שידע בעצמו שאלו הם "בגדי כהונה", אלא הדבר היה גלוי לעין כל, כך שגם המלך יראה שבא אליו באותם בגדים שבהם מתפלל להקב"ה!

ולכן, כאשר המלך רק ראה את שמעון הצדיק כשהוא לבוש בבגדי כהונה — עוד לפני ששמעון הצדיק הספיק לומר משהו — "ירד ממרכבתו והשתחוה לוי"!

וכאשר נעשה "רעש" בין אנשי המלוכה, ובאו למלך בטענה: היתכן ש"מלך גדול כמותך ישתחוה ליהודי זה", הרי זה היפך כבוד המלכות?! — השיב להם המלך: "דיוקנו של זה אני רואה כשאני יורד במלחמה ונוצח", כל גדלותי וכחי — אמר המלך לשריו — בנצחון המלחמה, אינה אלא מפני העובדה ש"דיוקנו של זה אני רואה כשאני יורד במלחמה ו(על ידי זה)נוצח", כלומר, הנצחון במלחמה תלוי בכך ששמעון הצדיק הולך לפניו במלחמה! ואם כן, מהו הפלא בכך שעוד לפני ששומע מה בפיו — משתחוה אליו?!...

ואחר כך, כאשר שמעון הצדיק הציע את דבריו לפני המלך — בודאי מילא המלך את בקשתו!

ומזה למדים הוראה בנוגע לאופן ההנהגה עם מלכות המדינה בכל הזמנים ובכל המקומות: כאשר צריכים לפעול ענין מסויים אצל מלכות המדינה — הנה לכל לראש יש לדעת ש"לב מלכים ושרים ביד ה"^[5], ולכן, כאשר יהודי מתנהג בדרך התורה ומצוותיה, ומפגין זאת באופן גלוי גם בשעה שעומד לפני המלך (בדוגמת לבישת בגדי כהונה) — אזי מכיר המלך (ועל כל פנים — "מזליה חזי"^[6]) שכחו וגדלותו היא בזכותו של יהודי זה, ולכן, משתחוה אליו, ובודאי שממלא את בקשתו.

והנה, הוראה זו נוגעת לא רק ליהודי שיש לו מהלכים בחצר המלכות, שידע באיזה אופן עליו להתנהג כאשר צריך לפעול בחצר המלכות — אלא גם לכל אחד ואחת מישראל שבא במגע עם אינו־יהודי: כאשר יהודי

זקוק — מצד ההנהגה בדרך הטבע — לעזר וסיוע של גוי בעניני פרנסה וכיוצא בזה, הנה הדרך לפעול זאת היא — על ידי זה שלובש "בגדי כהונה", היינו, שמפגין בגלוי את הנהגתו כיהודי שמתנהג על פי התורה ומצוותיה על כל צעד ושעל, גם כאשר מתעסק עם הגוי.

קטע משיחת ש"פ וישב, כ"א כסלו, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשמ"ה ח"ב ע' 906.

[1] ראה תוד"ה שלשה — מגילה יא. סע"א.

[2] יומא סט, א.

[3] תהלים קיט, קכו.

[4] פרש"י תולדות כה, כג — ממגילה ו, סע"א.

[5] לשון הרגיל — ע"פ משלי כא, א. וראה לקו"ש ח"ג ע' 285 הע' ו. ושי"נ.

[6] ראה מגילה ג, א. סנהדרין צד. רע"א.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעיני הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צביה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
עניינים זלמן, סנה משיבא, אברהם דוד, אברהם, משה